

~~X~~ Kolutköraren Hugo Bernhard Jansson, som bor i huset n:r 29 Kungsholmsgatan nedre botten öfver gården och som är anställd hos kolhandelsfirman N.S. Höglund, n:r 19 Helsingegatan:

Onsdagen den 5 nästlidne januari hade Jansson med biträde af kolarbetaren Karl Vilhelm Vallin haft i upp-

drag att till olika personer här i staden aflämna koks. Sålunda hade Jansson och Vallin vid klockan 10-tiden förmiddagen aflämnat koks i huset n:r 34 Hamngatan. Där hade Jansson och Vallin emellertid skilts. Vallin skulle nämligen bära upp ännu en säck koks i huset, under det att Jansson med häst och åkdon fore till huset n:r 37 Klarabergsgatan för att där aflämna en säck koks. De hade öfverenskommit att därefter sammanträffa vid Gerells växelkontor i huset n:r 2 Malmtorgsgatan, där de äfven skolat aflämna en säck koks. Jansson hade, efter det han varit till huset n:r 37 Klarabergsgatan, öfver Brunkebergstorg kört ned till Malmtorgsgatan och stannat utanför ingången till Gerells växelkontor vid klockan 1/2 11-tiden förmiddagen. Vallin hade då ännu icke ankommit till platsen. Efter det Jansson bundit hästarna, hade han tagit en kokssäck på ryggen och med densamma gått in i växelkontoret. Järndörrarne hade stått öppna till hälften eller så mycket, att en man möjligen kunde komma in genom öppningen. Af de inre dörrarne hade troligen, utifrån räknadt, den högra stått öppen, under det att den vänstra varit tillsluten. Då Jansson gått in i affären med kokssäcken på ryggen, hade järndörrarne eller någon af dem sannolikt skuffats upp, så att öppningen blifvit större. Jansson hade med kokssäcken gått ett par steg rakt fram i lokalen, men hade han icke förmärkt någon uppehålla sig därstädes. Han hade trott, att biträdet möjligen för ett ögonblick lämnat lokalen för att uträtta något uppdrag i närheten. Han hade, då han kommit in i lokalen ropat "Hallå, koks", men ingen hade svarat. Efter att ha väntat på svar ett

Egenblick, hade han ånyo ropat "hallå", men då icke håller nu någon svarat, hade han vänt sig till höger mot disken och gått ett par steg i riktning mot densamma. Han hade då genom den i disken varande genomgången, till hvilken såväl diskluckan som diskdörren stått öppen, sett en kvinna ligga utsträckt på golvet innaför disken. Jansson, som nu icke sett kvinnans ansikte och icke håller något blod, hade trott, att kvinnan, som han antogs, vara biträdet i affären, blifvit sjuk. Jansson hade nu gått ut med säcken som han hela tiden haft på ryggen, samt ställt säcken på åkdonet. Vallin hade nu också varit framkommen till platsen.

Jansson hade sagt till Vallin att följa med sig in i affären för att se på något; och hade båda därpå i sällskap gått in i lokalen och fram till disköppningen. Därifrån hade Jansson sett en kvinna ligga framstupa med högra sidan af ansiktet mot golvet innanför disken. Fötterna lågo i riktning mot disken och på ett kortare afstånd från densamma och hufvudet i riktning mot den södra väggen mellan kassaskåpet och det vid fönstret stående bordet. En myckenhet blod hade funnits på golvet omkring kvinnans hufvud. Kvinnan hade icke gjort någon rörelse och hade icke något ljud förmärkts från henne. Jansson hade nu trott, att kvinnan blifvit skjuten. De hade ingen gång gått fram till kvinnan; och hade de icke iakttagit någon oordning i hennes klädsel. Jansson hade nu tillsagt Vallin att springa och söka reda på en polisman; och hade Jansson själf stannat i dörröppningen till lokalen. Vallin hade omedelbart återkommit i sällskap med en poliskonstapel. Denne hade gått in i rummet och innanför disken samt sett på kvinnan. Konstapeln hade därpå anmodat Jansson och Vallin att stanna vid ingången till affären, medan konstapeln sprungit för att hämta ännu en polisman. Konstapeln hade så godt som omedelbart kommit tillbaka i sällskap med ännu en konstapel. Jansson och Vallin hade fortfarande stannat i dörröppningen för att på konstaplarnas tillsägelse hindra folk att komma in i affären.

Båda konstaplarna hade gått inmanför disken till kvinnan, men hade Jansson icke så noga observerat, hvad konstaplarna företagit sig med henne. Han hade dock sett, att en af konstaplarna vändt på kvinnan; och hade Jansson äfven sett, att kvinnan var mycket blodig i ansiktet. Kvinnan hade icke vid något tillfälle visat några lifstecken. Kort därpå hade Jansson och Vallin lämnat lokalen och flyttat undan sitt åkdon för den väntade ambulansvagnen. Denna hade äfven inom kort tillkommit; och hade kvinnan i densamma blifvit afförd från platsen.